

[Bjørn Westh]

med hensyn til øget parlamentarisk kontrol med Kommissionen og forvaltningen af EF's regler generelt, men der mangler desværre noget afgørende, nemlig bestemmelser om offentlighed i forvaltningen. Det er kun blevet til, at Kommissionen skal give en redegørelse næste år om problemet, og det er skuffende, så her må vi en anden gang skubbe lidt mere på. Socialdemokratiet havde også gerne set bestemmelser, der sikrede, at der blev større åbenhed om ministerrådenes drøftelser, f.eks. ved, at nogle af ministermøderne holdtes for åbne døre, og her bør Danmark som det første formandsland under den nye traktat tage et initiativ. Åbenhed vil være et afgørende punkt for Socialdemokratiet, næste gang traktaten skal ændres.

Søjle 2 og 3, som det nu hedder, drejer sig om henholdsvis udenrigs- og sikkerhedspolitisk samarbejde og bestemmelser om retlige og indre anliggender. I begge søjler er der tale om landesamarbejde, der foregår gennem enstemmige vedtagelser. Der er i traktaten bestemmelser, der muliggør, at nogle af emnerne, f.eks. asyl, immigrationspolitik, bekæmpelse af narkotikamisbrug, international svig, kan overføres fra søjle 3 til søjle 1. Socialdemokratiet vil, hvis en sådan overførsel ønskes, kræve, at den sker i henhold til grundlovens bestemmelser.

Om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik dette:

I en ny tid for Europa efter Berlinmurens fald og efter, at de hæslige kommunistiske diktaturstater er forsvundet, er det naturligt, at lande, der har et tæt økonomisk samarbejde, også drøfter den udenrigs- og sikkerhedspolitiske situation under respekt af den forskelligartede sikkerhedspolitiske forankring, men det er også naturligt og ønskeligt, at der skabes fora, hvor alle europæiske lande kan komme til orde og samarbejde.

Det er afgørende for Socialdemokratiet, at samarbejdet fortsat foregår som et landesamarbejde og under enstemmighed. I parentes skal anføres, at vi ikke har indvendinger imod, at det med enstemmighed kan besluttes at lade konkrete, praktiske spørgsmål afgøre af et kvalificeret flertal, men det er også afgørende for Socialdemokratiet, at der ved vedtagelsen af den nye traktat ikke tages skridt til en militær union med EF-militær. Formuleringen i artikel

J.4 om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der omfatter spørgsmål om udformning på lang sigt af en fælles forsvarspolitik, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar, er ikke en formulering, der har vokset i Socialdemokratiets have, men vi har accepteret den, fordi den ikke binder os.

Vi finder det afgørende, at disse spørgsmål drøftes i en meget bredere kreds end de 12 lande, og vi ser derfor meget gerne Sverige, Østrig, Finland og helst også Norge som medlemmer, inden diskussioner på regeringskonferenceniveau genoptages og videreføres. Vi sigter på en fælles europæisk sikkerhedsordning i samarbejde med vore nordamerikanske partnere i NATO og med alle europæiske demokratier.

På et tidspunkt, hvor EF åbner sig mod alle demokratiske lande i Europa, og hvor Sverige og Østrig og formentlig også Finland og muligvis Norge søger medlemskab, ville det være underligt, hvis Danmark begyndte at blive tøvende over for et tættere europæisk samarbejde om alle de problemer, der løses bedst i fællesskab. Vi er medlemmer af EF, praktisk taget ingen taler om udmeldelse af EF, og de nye traktatforslag gør EF bedre. Socialdemokratiet siger ja til et bedre EF i et åbent Europa.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg skal kun stille ét spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører, hr. Bjørn Westh, her ved starten af debatten, og det er affødt af betragtningerne fra hr. Bjørn Westh om, at Labour, hvis det kommer til magten, vil sørge for, at England kommer ind i den sociale dimension som et fuldgyldigt medlem.

Jeg er enig med hr. Bjørn Westh i, at det ville være et fremskridt i forhold til dagens situation. Jeg vil bare bede hr. Bjørn Westh bekræfte, at hvis det sker – og både Socialdemokratiet og SF håber, at man slipper af med et højreorienteret styre i England – skal traktaten genforhandles. Det er vigtigt for den danske debat, for der har været nogle, der har benægtet, at traktaten skulle genforhandles, og derfor vil jeg gerne bede hr. Bjørn Westh bekræfte, at der naturligvis må blive tale om en genforhandling.

(Kort bemærkning).